

دیدارهای تدارکاتی، شکست های سنگین و سؤال برانگیز

دوستی از یکی از شهرهای استان در پیامی خبر مربوط به شکست تیم ذوب آهن اردبیل در یک دیدار دوستانه را یادآوری کرده و نوشته بود "مبارک فوتبال اردبیل".

روایت ها برای چگونگی شکست تیمی که قرار است در لیگ دسته سه حضور پیدا بکند متفاوت است. عده ای می گویند 16 بر صفر باخت و بعضی نیز مثل آن دوست به باخت 19 بر صفر معتقد است.

ممکن است بگویند که بازی، بازی تدارکاتی بوده و نتیجه چندان برای کادر فنی اهمیت نداشته است. باختن با چنین نتیجه ای در دل خود می تواند پیام های زیادی داشته باشد. از قدیم گفته اند "سالی که نکوشت از بهارش پیداست".

بدون شک کسانی که برای حضور در ذوب آهن در لیگ دسته سه پیش قدم شده و مصمم به هزینه کردن در این راه شده اند همه نیت خیر داشته و دارند. همه دست اندرکاران تیم از سرپرست تا مسئول رسانه ای و تک تک بازیکنان برای کمک به فوتبال اردبیل اعلام آمادگی کرده اند اما باید توجه داشت که در چنین مواردی فقط خواستن نمی تواند راه را برای موفقیت هموار نماید.

امروز از اردوی ذوب آهن خبرهای دیگری هم به گوش رسید. برخی از بازیکنان به دلیل عملی نشدن تعهدات اقدام به فسخ قرارداد کرده و یا قصد این کار را دارند و یا تنی چند از بازیکنان که برای عقد قرارداد به اردبیل آمده بودند بعد از سرگردانی چند روزه و تحمل هزینه با دلخوری قصد ترک اردبیل را داشته اند.

وقتی مسابقات شروع نشده چنین مشکلاتی گریبان تیم را بگیرد مسلماً در ادامه و در کوران رقابت ها ممکن است با تشدید مسائل، تیم کاملاً در مسیر سراسیمگی و سقوط قرار بگیرد.

این که ذوب آهن در دیدارهای تدارکاتی با شکست های سنگینی مواجه می شود، این که دست اندرکاران و زحمتکشان تیم علیرغم دوندگی ها و تلاش ها برای سر و سامان دادن به وضعیت آن موفق نمی شوند، این که از بازیکنان اردبیلی داخل استان و تقویت با تعدادی از بازیکن غیر

بومی بستن تیمی متوسط امکان پذیر نمی باشد، آیا علتش حامی مالی تیم و یا کادر فنی و سرپرستی تیم می باشد؟ مسلماً جواب منفی است.

کسی که در راه فوتبال سرمایه گذاری می کند و می داند که امکان برگشت سرمایه وجود ندارد، کادری که برای بودن در کنار تیم اعلام آمادگی می کند و یا بازیکنی که با هزاران امید و آرزو با کمترین مبلغ ممکن قرارداد منعقد می کند در کسب این نتایج نمی توانند به عنوان متهم اول و دوم به شمار آیند.

دلایل زمین خوردن فوتبال اردبیل را باید در جاهای دیگر به دنبالش گشت. در سال های اخیر برای اردبیل فوتبالی نمانده است که نمایندگانش قادر به درخشش باشند. شهری که فوتبالش را مجبور به خواب عمیقی بکنند و حرکت قابل قبولی در آن رخ نداده باشد آیا انتظار درخشش تیم های وابسته به آن توقع بیجایی نیست؟

عدم مدیریت و برنامه ریزی مناسب یکی از عوامل مهم در هدایت فوتبال اردبیل برای رسیدن به این نقطه است. چاره گذر از تنگناهایی که این روزها در مسیر فوتبال اردبیل قرار دارد با اندکی تفکر و استفاده از نظرات کارشناسان و پیشکسوتان می تواند امکان پذیر شود.

فوتبال اردبیل تا زمانی که در بحث مدیریت و ساختار آن اتفاقی نیفتاده و تا زمانی که رویه ها و رفتارهای کلیشه ای آن دچار تحول نشوند انتظار بهبود وضعیت، بهبود خواهد بود. احیا کردن فوتبال و باشگاه ها با حرف زدن و مصاحبه ها و با شعار در مقابل دوربین ها امکان پذیر نمی شود.

عزیز شدن یکباره فوتبال اردبیل با تحمل سال ها بی مهری می تواند جای سؤال داشته باشد. فوتبال اردبیل با اقدامات سال های اخیر کاملاً دست هایش خالی، پایه هایش لرزان و سرمایه اش نابود شده است. وقت آن رسیده که حداقل بانی و بانیان این امر در هر موقعیت و جایگاه و منصبی که بوده باشند از جامعه فوتبال عذرخواهی بکنند. اگر آن ها بپذیرند که عذرخواهی یک فرهنگ خوب می باشد با افتخار به این کار اقدام می کنند.